Lasă-mi cumpăna gândirii

1

Lasămi cumpăna gândirii,
Mai ’nainte dea vorbi,
Şi puterea stăpânirii,
Adevăr să pot rosti.
Ştiu că ŢieŢi voi da seama
Pentru tot ce am vorbit,
Şi mă umple, Doamne,
Teama că-aş putea fi osândit.

Lasă-mi cumpăna gândirii

2

Doamnendură-Te de mine,
Singur eu mă osândesc
Când rostesc pripit cuvinte
Şi vorbind, păcătuiesc!
Vrednic sunt de judecată!
O, îndură-Te, Isus,
Ca să nu aud odată
Câte vorbe releam spus.

Lasă-mi cumpăna gândirii

3

Prin mustrarea Tanţeleaptă
Pune limbii mele frâu
Căci uşor dea ei ispită
Biruit eu pot să fiu.
Cât de greu loveşteadesea
Vorba nenfrânatei guri!
Doamnenvaţă-mă măsura
Cumpănită din Scripturi!

